12/05/2020

Άρατε πύλας, γιατί ήρθε ο Χριστός, η ουράνια θύρα

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

(…) Γιατί απέραντη σιωπή βασιλεύει σήμερα στη γη; μεγάλη σιωπή και πολλή ηρεμία. Μεγάλη σιωπή, γιατί ο βασιλεύς κοιμάται.

Η γη φοβήθηκε και ησύχασε, γιατί ο Θεός με το σώμα κοιμήθηκε. Ο Θεός με το σώμα πέθανε και ο Άδης ετρόμαξε.

Ο Θεός για λίγο κοιμήθηκε και αυτούς που κοιμόνταν αιώνες, από τον Άδη ανέστησε (...).

Σήμερα σώζονται και αυτοί που ζουν επάνω στη γη και αυτοί που αιώνες τώρα βρίσκονται κάτω από τη γη.

Σήμερα σώζεται όλος ο κόσμος, ορατός και αόρατος.

Σήμερα είναι διπλή η παρουσία του Δεσπότου Χριστού. Διπλή ευσπλαχνία. Διπλή κατάβασις μαζί και συγκατάβασις. Διπλή φιλανθρωπία. Διπλή επίσκεψις στους ανθρώπους.

Από τον ουρανό στη γη και από τη γη στα κατοχθόνια κατεβαίνει ο Χριστός. Οι πύλες του Άδου ανοίγονται. Χαρήτε όλοι εσείς που κοιμάσθε από τους πανάρχαιους αιώνες. (...).

Χτες εζήσαμε στην υποταγή Του, σήμερα την κυριαρχία Του.

Χθες φανερώθηκαν τα σημάδια της ανθρώπινής Του φύσεώς και σήμερα της θεϊκής.

Χθες τον ερράπιζαν και σήμερα με την αστραπή της θεότητος σχίζει το σκοτεινό κατηκητήριο του Άδου.

Χθες τον έδεναν και σήμερα δένει Αυτός τον τύραννο διάβολο με άλυτα δεσμά (...).

Εκείνος που χθες, μέσα στην άπειρη συγκατάβασί Του, δεν εκαλούσε να τον βοηθήσουν οι λεγεώνες των Αγγέλων, λέγοντας στον Πέτρο, ότι είναι στο χέρι μου να παρατάξω τώρα αμέσως περισσότερες από δώδεκα λεγεώνες Αγγέλων, σήμερα κατέρχεται με τον θάνατο Τον κατά του Άδου και του θανάτου, του τυράννου, όπως ταιριάζει σε Θεό και Κυρίαρχο, επί κεφαλής των αθανάτων και ασωμάτων στρατευμάτων και των αοράτων ταγμάτων, όχι με δώδεκα μόνο λεγεώνες, αλλά με μύριες μυριάδες και χίλιες χιλιάδες Αγγέλων, Αρχαγγέλων, Εξουσιών, θρόνων, Εξαπτερύγων, Πολυομμάτων, τα οποία, ως βασιλέα και Κύριο τους, προπέμπουν, δορυφορούν και τιμούν τον Χριστό (...).

Και καθώς συμβαίνει όταν παρουσιασθή μια φοβερή, αήττητη και παντοδύναμη βασιλική στρατιωτική παράταξι, φρίκη μαζί και τρόμος και ταραχή και οδυνηρός φόβος κυριεύει τους εχθρούς του ακαταγώνιστου Στρατηγού, το ίδιο έγινε ξαφνικά, μόλις παρουσιάσθηκε τόσο παράδοξα ο Χριστός στα καταχθόνια του Άδη.

Από επάνω μια δυνατή αστραπή ετύφλωνε τα πρόσωπα των εχθρικών δυνάμεων του Άδη και ταυτόχρονα ακούονταν βροντερές στρατιωτικές φωνές που διέταζαν: Άρατε πύλας· όχι ανοίξετε, αλλά ξερριζώστε τις από τα θεμέλια, βγάλτε τις τελείως από τον τόπο τους, ώστε να μην μπορούν πια να ξανακλείσουν.

Άρατε πύλας οι άρχοντες υμών, όχι γιατί δεν μπορεί να τις ανοίξη ο Κύριος μας, που όταν θέλη, διατάζει και μπαίνει με κλεισμένες τις πόρτες, αλλά σας διατάζει, σαν δραπέτες δούλους, να σηκώσετε και να μεταφέρετε αυτές τις προαιώνιες πύλες.

Για τούτο και δεν διατάζει τους όχλους σας, αλλά σας που παρουσιάζεσθε σαν αρχηγοί τους: άρατε πύλας, οι άρχοντες υμών.

Από τώρα και έπειτα δεν θα είσθε πια άρχοντες κανενός, παρ’ όλο που κάκιστα κυριαρχήσατε πάνω στους μέχρι τώρα κεκοιμημένους.

Ούτε αυτών θα είσθε πλέον άρχοντες, ούτε άλλων, ούτε των εαυτών σας ακόμη.

Άρατε πύλας, γιατί ήρθε ο Χριστός, η ουράνια θύρα. Ανοίξετε δρόμο σ’ Αυτόν που έβαλε το πόδι Του στη φυλακή του Άδη (…).

Απόσπασμα Από Τον Λόγον Του Αγίου Επιφανίου Κύπρου, «Λόγος εις την θεόσωμον ταφήν και εις την εν τω Άδη κατάβασιν του Κυρίου παραδόξως γενομένην», Μετάφραση Αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος. Δημοσίευση Περιοδικό Σύναξη, Τεύχος 2.